

عنوان مقاله:

بررسی فضای بیمارستان از منظر روانشناسی محیط و درک فضا

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

منوچهر تمیزی - دکتری تخصصی معماری عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد ماهشهر

نیلوفر فخرآوری - دانشجوی معماری مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

بیمار به فردی اطلاق می شود که از ناراحتی یا اختلال روحی یا جسمی و یا هر دوی آن ها رنج می برد. بیمارستان ها و سایر مراکز درمانی به عنوان مکان هایی به شمار می روند که بیماران جهت تشخیص و درمان بیماری خود به آن ها رجوع می کنند . جای هیچ شکی نیست که بیماران در بیمارستان تحت تاثیر محیطشان قرار میگیرند . طراحی بیمارستان مستقیماً سلامتی بیماران را تحت تاثیر قرار میدهد به همین منظور امروزه طراحان بیمارستان سعی در ایجاد محیطی دارند که علاوه بر رعایت استانداردهای بهداشت و درمان فضای دلنشین و راحتی را برای بیماران ایجاد کند . لذا هدف این مقاله یافتن روشهایی است برای بهبود طراحی بیمارستان به گونه ای که در تسریع سلامت بیماران اثر مثبتی داشته باشد نتیجه اینکه، به کارگیری فضای مناسب در بخش های مختلف بیمارستان ها عاملی بسیار مهم در روند بهبود بیماران به شمار می آید. طراح با ایجاد محیطی مناسب و مطبوع با استفاده از عوامل روانشناسی به طور مستقیم و غیرمستقیم در وضعیت روحی و روانی و همچنین جسمی بیمار تأثیر می گذارد و سرعت روند بهبود وی را تغییر می دهد. بازدهی و کارایی پرسنل بیمارستانی و همچنین وضعیت روحی و روانی همراهان بیمار نیز متأثر از این طراحی می باشد محیط های بیمارستانی و اماکن درمانی از جمله مواردی هستند که میتوانند و باید ارتباط دائم و پیوسته های با هنرهای مختلف داشته باشند، از این رو موسیقی می تواند درمانگر بخشی از بیماران باشد ، نقاشی می تواند علاج کننده جمعی دیگر از بیماران باشد و در حوزه ارتباط تصویری این گرافیک محیطی است که می تواند نقش عمدهای در ماندگاری این محیط ها ایفا کند. محیط های درمانی اصولاً اگر چه سلامت بخش هستند اما افراد به اختیار وارد آنجا نمیشوند و این اجبار کسالتهای روانی یا جسمانی است که آنها را به آنجا میکشاند. پس ضروری است که از ابزارها و عناصر مناسبی جهت کاهش این جبر زمان استفاده شود. در نتیجه هر انسانی هنگام بیماری نیازمند آسایش روحی و روانی برای مبارزه است . معماری شفابخش، معماری انسانگرایانه برای ایجاد رفاه در بیمارستان است، رفاهی که باعث کم شدن طول درمان میشود. هدف، تسریع بهبود بهداشت و سلامتی ذهن، بدن و روح و روان از طریق معماری است . روش تحقیق توصیفی _ تحلیلی است ؛ و مبتنی بر مطالعات مکتوب و کتابخانه ای و جمع آوری های موجود در مرکز اسناد معماری و شهرسازی کشور ، می باشد که از طریق تحلیل ، جمع بندی و در قالب این مقاله ارائه شده است .

کلمات کلیدی:

بیمارستان ، روانشناسی محیط ، وضعیت فیزیکی ، درمان ، سلامتی بیماران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520572>

